

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2021-505

21.5.2021

If Skadeforsikring NUF

Verdisaker

Tap av armbånd – kjent skadeårsak knyttet til et bestemt skadetidspunkt? – bindende dekningstilsagn?

Sikredes armbånd forsvant under en motorsykkeltur den 25.6.20, og tapet ble meldt til selskapet under verdisaksforsikringen. Selskapet avslo kravet under henvisning til at skadeårsaken ikke var kjent, og at tapet heller ikke kunne knyttes til et bestemt skadetidspunkt. Sikrede anførte at tapet mest sannsynlig skyldtes at låsen på armbåndet hadde blitt ødelagt underveis på reisen, og at selskapet uansett hadde gitt et bindende dekningstilsagn om erstatningsutbetaling. Nemnda kom til at sikrede verken hadde sannsynliggjort et dekningsmessig tap, eller at selskapet hadde gitt et bindende dekningstilsagn.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: ca. kr 93 000

Saksfremstilling

Saken gjelder spørsmålet om selskapet er ansvarlig for tapet av sikredes armbånd under verdisaksforsikringen, herunder om det har gitt et bindende dekningstilsagn om erstatningsutbetaling.

Sikrede har tegnet verdisaksforsikring med følgende dekning:

4 HVILKE SKADER DEKKES

Forsikringen dekker skader som oppstår som følge av:

...

- tap av forsikret gjenstand, dersom skadeårsak er kjent og tapet kan knyttes til et bestemt skadetidspunkt.

Sikrede meldte om tap av et armbånd på reise med skadedato 25.6.20. Ifølge sikrede fant tapet sted mens sikrede kjørte motorsykkel fra B. til S., og sikrede oppdaget tapet under siste stopp på reisen.

Selskapet etterspurte ytterligere opplysninger og dokumentasjon på tapet. Sikrede besvarte henvendelsen og oppga følgende:

Jeg hadde armbåndet på armen mens jeg kjørte.

Men hadde selvsagt både jakken og hanskene over armbåndet.

Eneste mulighet jeg tenker kan ha skjedd er at låsen har røket av eller noe..

Jeg hadde armbåndet på meg kl 10:00 om morgenen når jeg kjørte fra B...

Og merket at det var borte når jeg tok av meg jakken på ferjen fra A... til M...

Kravet ble først avslått som følge av manglende dokumentasjon på lovlig erverv av armbåndet.

Sikrede kom deretter med ytterligere opplysninger som av selskapet ble ansett tilstrekkelig for å legge til grunn lovlig opprinnelse av det forsikrede smykket.

Saken ble behandlet på nytt, men avslått under henvisning til at skadeårsaken ikke var kjent, og at tapet heller ikke kunne knyttes til et bestemt skadetidspunkt jf. vilkårene pkt. 4.

Sikrede påklaget avslaget til selskapets kundeombud 19.8.20 og brakte saken samtidig inn for Finansklagenemnda.

Kundeombudet opprettholdt avgjørelsen etter en ny vurdering den 18.9.20.

Sikrede har i det vesentlige anført at selskapet er ansvarlig for tapet av armbåndet. Etter sikredes syn kan det ikke kreves at det gis et nøyaktig tidspunkt for når uhellet fant sted. Det må anses tilstrekkelig at armbåndet forsvant på hjemturen fra B. mellom kl. 10.00 og kl. 17.00. Siden det er tale om et såpass stort og massivt armbånd, skyldtes tapet mest sannsynlig at låsen røk, noe som også stemmer overens med opplysninger fra gullsmed.

Under enhver omstendighet har selskapet gitt et bindende dekningstilsagn om erstatningsutbetaling. Selskapets kundebehandler har i samtaler med sikrede gitt beskjed om at det eneste som manglet for å få tapet dekket, var at sikrede kunne vise til lovlig opphav for kjøpet. Opplysningene ble godtatt av selskapet, men kravet ble likevel avslått som følge av usikkerheten knyttet til på hvilket tidspunkt tapet skjedde.

Selskapet har avvist ansvar og anført at det ikke er sannsynliggjort en dekningsmessig hendelse. Ifølge vilkårene pkt. 4 dekker forsikringen tap av forsikret verdigjenstand dersom "skadeårsak er kjent og tapet kan knyttes til et bestemt skadetidspunkt". Det aktuelle armbåndet forsvant på strekningen mellom Å. og M., en tur som tar ca. syv timer. Sikrede har opplyst at han hadde armbåndet på seg da han kjørte ca. kl. 10.00 på morgenen, og at han i tillegg har hatt flere stopp underveis på strekningen. Siden både skadeårsak og tapstidspunkt er ukjent, kan selskapet heller ikke utbetale erstatning etter vilkårene.

Videre har selskapet bestridt at det kan pålegges et ansvar utover vilkårene. Selskapet har lyttet til de innkommende telefonsamtaler i saken – uten at det her fremkommer at det er bekreftet dekning for tapet. Det er fast praksis å etterspørre dokumentasjon på erverv av verdigjenstanden, og det er heller ikke fremlagt annen dokumentasjon i saken som tilsier at sikrede kan ha fått en forventning om at tapet var dekket.

Sekretariatets konklusjon:

Nemndas sekretariat avgjorde saken 19.3.21 i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. pkt. 11 i Finansklagenemndas saksbehandlingsregler. Sikrede fikk ikke medhold.

Sekretariatet vurderte først om tapet var dekket under vilkårene i forsikringsavtalen.

Som utgangspunkt for vurderingen viste sekretariatet til nemndas avgjørelse i **FinKN 2017-310, 2011-112 og 2020-503** og la til grunn at sikrede for å ha krav på erstatning, måtte sannsynliggjøre at tapet hadde oppstått som følge av en nærmere angitt skadeårsak som kunne knyttes til et bestemt skadetidspunkt.

I den konkrete vurderingen bemerket sekretariatet at armbåndet forsvant på strekningen mellom Å. og M., en tur som ifølge selskapet tok ca. syv timer. Noen nærmere forklaring på når eller hvordan tapet fant sted var ikke oppgitt, utover at sikrede antok at låsen ble ødelagt underveis på reisen. Sekretariatet bemerket til dette at rene antagelser om hva som kan ha skjedd ikke er nok til at dette kunne legges til grunn som sannsynlig skadeårsak, jf. **FinKN 2020-503**. Sikrede kunne

ellers ikke huske noen hendelse som kunne knyttes til tapet, og sikrede oppdaget først at det var borte på strekningens siste stopp. Siden det var uklart både når og hvordan armbåndet ble borte, fant sekretariatet at kravet om kjent skadeårsak og tidfesting ikke var oppfylt.

Sekretariatet vurderte deretter om selskapet hadde gitt et bindende dekningstilsagn om erstatningsutbetaling.

Når det gjaldt dette spørsmålet viste sekretariatet til at selskapet som utgangspunkt kun var ansvarlig for det som fremgikk av vilkårene. Et ansvar utover vilkårene krevde at sikrede kunne dokumentere at det var gitt et dekningstilsagn, jf. bl.a. **FinKN 2016-489**.

Sekretariatet fant det ikke sannsynliggjort at selskapet hadde gitt et slikt dekningstilsagn og bemerket at det skulle mye til før en sikrede kan påberope seg en telefonsamtale for å få dekning utover det som følger av forsikringsavtalen, jf. bl.a. **FSN 4408** og **FinKN 2020-923**. Sekretariatet viste til at det ikke var fremlagt referat fra samtalen, og at det var uklart hva som hadde blitt sagt fra kundebehandlerens side. Videre ble det lagt vekt på at selskapet hadde lyttet til disse samtalene uten å finne bekreftelse på slik dekning. Det var heller ingen andre bevismessige holdepunkter for at selskapet var ansvarlig på et slikt grunnlag.

For øvrig bemerket sekretariatet at det hadde formodningen mot seg at selskapet ville gitt et tilsagn om dekning slik saken var opplyst.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om selskapet er ansvarlig for tapet av armbåndet.

Nemnda slutter seg enstemmig til sekretariatets konklusjon.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Selskapet gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (selskapsrepresentant) og Hege Sundby (forbrukerrepresentant).